

g a n a C e n i

saqarTvelos saxeliT

19 ივლისი, 2019 წელი

ქალაქი ქუთაისი

ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის მოსამარ-თლემ **მარინე იმერლიშვილმა** ერთპიროვნულად, ზეპირი მოსმენის გარეშე განვიხილე ო---- გ-----ის ბრალდების №----- სისხლის სამართლის საქმე.

ო---- გ-----ი, დაბადებული 1-----ს, საქართველოს მოქალაქე, პირადი №-----, საშუალო განათლების მქონე, ქორწინებაში მყოფი, ნასამართლო-ბის მქონე, მცხოვრები ხ-----ში, ზესტაფონის რაიონულ-ლი სასამართლოს 2019 წლის 14 მაისის განაჩენით ცნობილი იქნა უდანაშაულოდ და გა-მართლდა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწი-ლის „ე“ ქვეპუნქტით წარდგენილ ბრალდებაში.

aRwerilobiTi nawili:

ო---- გ-----ს ბრალდების შესახებ დადგენილების თანახმად ბრალი დაედო ოჯა-ხის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობისათვის, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია სსკ 117-ე, 118-ე, 120-ე მუხლით გათვა-ლისწინებული შედეგი, ჩადენილი არაერთგზის.

აღნიშნული გამოიხატა შემდეგში:

2018 წლის 23 ივლისს, დაახლოებით 08:00 საათზე, ხ-----
---ში, საკუთარ საცხოვრებელ სახლში, ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 8 მაისის განაჩენით, ოჯახში ძალადობისთვის ნასამართლევმა ო----
გ-----მა, განაწყენების ნიადაგზე, ორივე ხელი დაარტყა ზურგის არეში მეუღლეს, გ----- გ-----ს და წააქცია ძირს, რის შედეგადაც გ----- გ-----
-მა განიცადა ფიზიკური ტკივილი და მიიღო სხეულის დაზიანება.

ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 14 მაისის განაჩენით ო---- გ--

-----ი ცნობილი იქნა უდანაშაულოდ და გამართლდა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტით წარდგენილ ბრალდებაში.

ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 14 მაისის განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა პროკურორმა ვ----- ნ-----ემ, რომელიც ითხოვს ო---- გ-----ის მიმართ გამამართლებელი განაჩენის გაუქმებას, მის დამნაშავედ ცნობას საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტით და მისთვის საპატიმრო სასჯელის განსაზღვრას. მოთხოვნას ასაბუთებს იმ მოტივირებით, რომ სასამართლომ მიუთითა, რომ ო---- გ-----ის დამნაშავედ ცნობისათვის მხოლოდ ირიბი მოწმეების ჩვენებების არსებობა არ აკმაყოფილებს გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო გონივრულ ეჭვს მიღმას სტანდარტს.

საკონსტიტუციო სასამართლო არ გამოირიცხავს გამონაკლის შემთხვევებში ირიბი ჩვენებების გამოყენების მართლზომიერებას. ასეთი გამონაკლისის დაშვება შესაძლოა გამართლებული იყოს, თუ არსებობს ობიექტური მიზეზი, რის გამოც შეუძლებელია იმ პირის დაკითხვა, რომლის სიტყვასაც ემყარება ირიბი ჩვენება და როდესაც ეს აუცილებელია მართლმსაჯულების ინტერესებიდან გამომდინარე. კერძოდ ო---- გ-----ის მეუღლემ, დაზარალებულმა გ----- გ-----მა გამოიყენა მისთვის კანონით მინიჭებული უფლება და არ ისურვა ჩვენების მიცემა ბრალდებულის წინააღმდეგ. ხოლო ფ----- ბ-----ის, მ----- ყ-----ის, მ----- გ-----ის და ვ----- შ-----ს ჩვენებები, რომლებიც გარკვეულწილად ემყარება გ----- გ-----ის მიერ გავრცელებულ ინფორმაციას, შემოწმებულია სასამართლოს მიერ და ბრალდების მხარე მიიჩნევს, რომ ეს ჩვენებები სარწმუნოა და არ არსებობს მათ სისწორეში ეჭვის შეტანის საფუძველი.

ასევე არ არსებობს ეჭვის შეტანის საფუძველი სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნის შედეგში, რომლის მიხედვითაც პირადი გასინჯვის დროს გ----- გ-----ს აღენიშნებოდა დაზიანებები, რაც ცალსახად მიუთითებს იმ ფაქტზე, რომ ძალადობის მომენტში დაზარალებული ფიზიკურ ტკივილს განიცდიდა.

სააპელაციო საჩივარზე შესაგებელი წარმოადგინა გამართლებულ ო---- გ-----ის ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა თ----- ო-----ემ, რომელიც შესაგებლით ითხოვს არ დაკმაყოფილდეს სააპელაციო საჩივარი და გასაჩივრებული განაჩენი დარჩეს უცვლელი.

samotivacio nawili:

სააპელაციო პალატამ გააანალიზა საქმეში არსებული მტკიცებულებები, სააპელაციო საჩივრის მოტივირებანი და მოთხოვნები, მიიჩნევს, რომ სააპელაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

მოწმე მ----- გ-----მა ჩვენების მიცემისას განაცხადა, რომ ო---- გ-----ი არის მისი მამა, ხოლო გ----- გ-----ი დედა. ისინი, ერთად ცხოვრობენ ზ-----

-----ში. 2018 წლის 23 ივლისს, როდესაც იმყოფებოდა ხაშურში, მას დაუკავშირდა მეუღლე და უთხრა, რომ მშობლებმა იკამათეს. აღნიშნულის შემდეგ, მას დაურეკა მ----- ყ-----მა. ჩავიდა სოფელში, სადაც ყველა სახლში დახვდა. დე-დამ, გ----- გ-----მა განუმარტა, რომ ო---- გ-----ი შეეხო ხელით, ცემა. ხოლო მამამ, ო---- გ-----მა უთხრა, რომ შემთხვევით დაეჯახა გ.გ-----ს, რა დროსაც ის წაიქცა.
(პირველი ინსტანციის სასამართლოს სხდომის ოქმი)

მოწმე **მ----- ს-----ე** ჩვენების მიცემისას განაცხადა, რომ ცხოვრობს ხ-----ში, მეუღლესთან და დედამთილ-მამამთილთან ერთად. 2018 წლის 23 ივლისს, როდესაც იმყოფებოდა სახლში, ოთახში და ეძინა, დაახლოებით დი-ლის 07:00 საათზე, მას კარებზე დაუკაკუნა მამამთილმა ო---- გ-----მა და სთხოვა ძირს ჩასვლა, ვინაიდან სალაპარაკო ჰქონდა. როდესაც ქვევით ჩავიდა, ო---- ანერვიუ-ლებული იყო, ხოლო ოთახში მყოფი დედამთილი გ----- გ-----ი ტიროდა და იძახდა „მეტი არ შემიძლია, უნდა წავიდე ჩემს ძმასთან“. მის კითხვაზე, თუ რა მოხდა, პასუხი არ გასცა. ანერვიულებულმა ო---- გ-----მა სიგარეტს მოუკიდა და გავიდა გარეთ. ასევე, გარეთ გავიდა გ----- გ-----იც. რამდენიმე ხანში, როდესაც თვი-თონაც გავიდა გარეთ, დაინახა, რომ გ----- გ-----ი წაქცეული იყო ძირს, თუმცა, არ უკითხავს რა მოუვიდა.
(პირველი ინსტანციის სასამართლოს სხდომის ოქმი)

მოწმე **ვ----- შ-----მ** ჩვენების მიცემისას განაცხადა, რომ ო---- გ-----ი არის მისი სიძე, კერძოდ დის - გ----- გ-----ის ქმარი. 2018 წლის 23 ივლისს, მას ტელეფონზე დაურეკა დამ გ----- გ-----მა და უთხრა, რომ სახლში ავიწროვებ-დნენ, ცემა მეუღლემ. აღნიშნულის საფუძველზე დარეკა 112-ში და ითხოვა დახმარება. ამ დროს, თვითონ ქუთაისში იმყოფებოდა. როდესაც და მასთან ჩავიდა, არ ჩაძიებია დეტალებზე, არაფერი უკითხავს და არც დაზიანებები უნახავს. მან დაადასტურა გამო-ძიებაში მიცემულ ჩვენებაში მითითებული გარემოება, რომ ის დაელოდა თავის დას, რომელიც წაიყვანა სოფელში თავის სახლში და იქ დაჰყო რამდენიმე დღე. ასევე ის გა-რემოება, რომ ო---- გ-----ის გასამართლების შემდეგ, გ----- გ-----ს ყო-ველდღე უთქვამს მისთვის, ო---- გ-----ი სვამს სისტემატურადო და ნასვამ მდგო-მარეობაში ყოფნისას, მას ყოველდღე აყენებს სიტყვიერ შეურაცხყოფას. თუმცა აღნიშნული მას არ უნახავს და არც შესწრებია, მხოლოდ გ-----სგან იცის. მოწმემ არ დაადასტურა გამოძიებაში მიცემული ჩვენების ის ნაწილი, სადაც აღნიშნავს, რომ როდ-ესაც ძირს წაქცეული გ----- გ-----ი ააყენა, ის იტკიებდა მარცხენა ფეხს და მარცხენა ფეხზე, მუხლთან ეტყობოდა სისხლნაჟღენთი.
(პირველი ინსტანციის სასამართლოს სხდომის ოქმი)

მოწმე **მ----- ყ-----მა** ჩვენების მიცემისას განაცხადა, რომ მუშაობს ბ-----ის პოლი-ციის განყოფილებაში, უფროსი ინსპექტორ-გამომძიებლის თანამდებობაზე. 2018 წლის 23 ივლისს, ხარაგაულის რაიონულ

სამმართველოში მიღებული შეტყობინების საფუძველზე, რომელიც ეხებოდა ოჯახურ ძალადობას, მეწყვილე ფ.ბ-----ესთან ერთად გამოცხადდა სოფელ ნ-----ში. ადგილზე მისულეს, დახვდათ დაზარალებული გ.გ-----ი, რომელმაც განუმარტა, რომ მეუღლემ იძალადა მასზე. აღნიშნულის საფუძველზე, სოფელში მოძიებული იქნა ო---- გ-----ი, რომელიც არ იმყოფებოდა არც სახლ-ში და არც სოფელში. შემდეგ, დაზარალებული გადაიყვანეს განყოფილებაში, გამოკითხვის მიზნით. ასევე, მოცემულ საქმეზე, მის მიერ იქნა შედგენილი შემაკავებელი ორდე-რი.

(პირველი ინსტანციის სასამართლოს სხდომის ოქმი)

მოწმე ფ----- ბ-----ემ ჩვენების მიცემისას განაცხადა, რომ მუშაობდა ბ-----ის განყოფილებაში, უფროსის თანამდებობაზე. 2018 წლის 23 ივლისს, ხარაგაულის რაიონულ სამმართველოში მიღებული შეტყობინების საფუძველზე, რომელიც ეხებოდა ოჯახურ ძალადობას, თანამშრომელ მ----- ყ-----თან ერთად გამოცხადდა სოფელ ნ-----ში, სადაც დახვდათ დაზარალებული გ.გ----- გ-----ი, რომელიც ტიროდა და განუცხადა, რომ იძალადა მეუღლემ. გ.გ-----ს, აღნიშნებოდა დაზიანებები. აღნიშნულის საფუძველზე, გადაამოწმეს ო.გ-----ი, რომელიც არც სახლში იმყოფებოდა და არც მაღაზიაში.

(პირველი ინსტანციის სასამართლოს სხდომის ოქმი)

მოწმე კ----- ზ-----ემ ჩვენების მიცემისას განაცხადა, რომ მუშაობს ხარაგაულის რაიონული სამმართველოს ბ-----ის პოლიციის განყოფილებაში, დეტექტივის თანა-შემწე-გამომძიებლად. იყო ო---- გ-----ის ბრალდების სისხლის სამართლის საქმის გამომძიებელი და საქმეზე ჩატარებული აქვს რიგი საგამომძიებო და საპროცესო მოქმედებები, კერძოდ: დაკითხა მოწმეები და დაზარალებული, დაზარალებულს გააცნო დადგენილება და უფლებები, დანიშნა ექსპერტიზები, დადგენილება ბრალდების შესახებ გააცნო ო.გ-----ს, გამოკითხა და გაუცვალა მტკიცებულებები. ასევე, გამოითხოვა სხვადასხვა სახის ინფორმაცია ო.გ-----ის მიმართ.

(პირველი ინსტანციის სასამართლოს სხდომის ოქმი)

დაზარალებულმა გ.გ----- გ.გ-----მა პირველი ინსტანციის სასამართლოში უარი განაცხადა ჩვენების მიცემაზე ახლო ნათესავის – მეუღლის ო---- გ-----ის წინააღ-მდეგ.

(პირველი ინსტანციის სასამართლოს სხდომის ოქმი)

ო---- გ.გ-----მა გამოიყენა კანონით მისთვის მინიჭებული დუმილის უფლება.

(პირველი ინსტანციის სასამართლოს სხდომის ოქმი)

საქმეში არსებული, 2018 წლის 23 ივლისის გარეგნული დათვალიერების ოქმით დას-ტურდება, რომ გამომძიებელ შ----- ც-----ის მიერ, განხორციელდა გ.გ----- გ.გ-----ის ვიზუალური დათვალიერება. ვიზუალური დათვალიერებისას, გ.გ----- გ.გ-----ს, მარცხენა ფეხზე, ბარძაყის გარეთა

ზედაპირზე, აღენიშნება 02 სმ-მდე გემა-ტომა. ასევე, ამავე ფეხის მუხლზე, აღენიშნება სისხლნაჟღენთი, დაახლოებით 02 სმ დი-ამეტრის. მისი გადმოცემით, დაზიანებები არის მტკივნეული. დაზიანებები მან მიიღო 2018 წლის 23 ივლისს, სოფელ ნ-----ში, მის საცხოვრებელ სახლში, რა დროსაც იგი ცემა მეუღლემ, ო----- გ-----მა, რომელმაც ზურგში დაარტყა ხელები და წააქცია ბეტონის საფარზე.

საქმეში არსებული, ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს დასავლეთ საქართველოს რეგიონალური ექსპერტიზის დეპარტამენტის სამედიცინო ექსპერტიზის №-----8 დასკვნით დგინდება, რომ 23.07.2018წ. 21:44-21:50სთ-ზე ჩატარებული პირადი გასინჯვით მოქ. გ----- გ-----ს სხეულზე გა-რეგნულად აღენიშნებოდა დაზიანება ნაჭდევის სახით (მარცხენა მუხლის სახსრის გა-რეთა ზედაპირზე აღენიშნება უსწორო ფორმის, მოწითალო ფერის, მშრალი, მიმდებარე კანის ღონიდან დაბლა მდებარე ზედაპირით ნაჭდევი ზომით: 1.9×1.7სმ.). დაზიანება განვითარებულია რაიმე მკვრივი-ბლაგვი საგნის ზემოქმედების შედეგად და მიეკუთვნება სხეულის დაზიანებათა მსუბუქ ხარისხს, ჯანმრთელობის მოუშლელად, ხანდაზ-მულობით არ ეწინააღმდეგება დადგენილებაში მითითებულ თარიღს.

ექსპერტმა **გ-- გ-----ემ** პირველი ინსტანციის სასამართლოში მოწმის სახით და-კითხვისას დაადასტურა აღნიშნული ექსპერტიზის დასკვნის სისწორე. (პირველი ინსტანციის სასამართლოს სხდომის ოქმი)

საქმეში არსებული, ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 8 მაისის განაჩენით დასტურდება, რომ ო---- გ-----ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სის-ხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლე-ბის აღკვეთა 06 (ექვსი) თვის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე, 64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალა პირობით 01 (ერთი) წლის გამოსაცდელი ვადით.

საქმეში არსებული, საქართველოს სასჯელაღსრულებისა და პრობაციის სამინისტროს სსიპ არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ბიუროს ეროვნული საა-გენტოს შიდა ქართლის პრობაციის ბიუროს 2018 წლის 25 ივლისის №----- მომართვით დასტურდება, რომ ო---- გ-----ი აღრიცხვაზე იმყოფება და მასზე კონტროლსა და ზედამხედველობას ახორციელებს შიდა ქართლის პრობაციის ბი-ურო, ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 8 მაისის განაჩენის საფუძველ-ზე. გამოსაცდელი ვადის დასაწყისია - 05.05.2018 წელი, ხოლო დასასრული - 08.05.2019 წელი.

გაანალიზა რა საქმეში არსებული ზემოთმოყვანილი მტკიცებულებები, სააპელაციო სა-ჩივრის მოტივირებანი და მოთხოვნა, სააპელაციო პალატა

სრულად იზიარებს პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენის მოტივაციას იმის თაობაზე, რომ ბრალდების მხარის მიერ არ იქნა წარმოდგენილი და საქმეში არ მოიპოვება გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომლებიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა ო---- გ-----ის მიერ გ----- გ-----ის მიმართ ძალადობის ფაქტის ჩადენაში და შესაბამისად ერთმნიშვნელოვნად ვერ აკმაყოფილებენ გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტს.

ო---- გ-----ის მიერ გ----- გ-----ის მიმართ ძალადობის განხორციელებაზე მიუთითებს მხოლოდ ირიბი მოწმეების - მ----- ყ-----ის, ფ----- ბ-----ის, მ----- გ-----ის და ვ----- შ-----ს ჩვენებები. ისინი არ არიან შემთხვევის თვით-მხილველნი და გადმოსცემენ გ----- გ-----ის მიერ მიწოდებულ ინფორმაციას. ამდენად, მათი ჩვენებები - ირიბი ჩვენებებია, რადგან მათ არ შეუძლიათ დაადასტურონ რამდენად უტყუარია მათთვის გ.გ-----ის მიერ მიწოდებული ინფორმაცია.

თავად გ----- გ-----მა ისარგებლა მისთვის კანონით მინიჭებული უფლებით და არ მისცა სასამართლოს ჩვენება ო---- გ-----ის წინააღმდეგ. შესაბამისად - სხვა პირ-დაპირი მტკიცებულება, რომელიც დაადასტურებდა ო----- გ-----ის მიერ დანაშაულის ჩადენას, საქმის მასალებში არ მოიპოვება.

რაც შეეხება საქმეში არსებულ სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნას, მარ-თალია დაადასტურა გ.გ-----ის სხეულზე დაზიანების არსებობა, მაგრამ თუ რა ვითარებაში მიიღო გ----- გ-----მა აღნიშნული დაზიანება, ო.გ-----ის ძალადობრივი მოქმედებით, თუ სხვა ვითარებაში, ამის მადასტურებელი მტკიცებულებები ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი არ ყოფილა.

საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 82-ე მუხლის პირველი და მე-3 ნაწილების შესაბამისად, გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობი-სათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა. მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 269-ე მუხლის მეორე ნაწი-ლის თანახმად არ შეიძლება, გამამტყუნებელ განაჩენს საფუძვლად დაედოს ვარაუდი.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის მიხედვით, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტი არის სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

ამდენად, იმის გათვალისწინებით, რომ ო---- გ-----ის მიმართ წარდგენილი ბრალ-დების დასადასტურებლად არ არსებობს ურთიერთშეთანხმებულ და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა ო---- გ-----ის მიერ მისთვის ბრალად წარდგენილ დანაშაულის ჩადენაში, არ არსებობს სა-ხელმწიფო ბრალმდებლის სააპელაციო საჩივრის დაკმაყოფილების საფუძველი.

შესაბამისად, ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 14 მაისის განაჩენი ო---- გ-----ის მიმართ უნდა დარჩეს უცვლელი, ხოლო სააპელაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

sarezolucio nawili:

სააპელაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით და

d a a d g i n a :

ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 14 მაისის გამამართლებელი განაჩენი **ო---- გ-----ის** მიმართ დარჩეს უცვლელი:

ო---- გ-----ი ცნობილი იქნეს უდანაშაულოდ და გამართლდეს საქართველოს სისხ-ლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტით წარდგენილ ბრალდებაში.

ო---- გ-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმდეს და გირაოს შემტანს განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში გირაოს თანხა დაუბრუნ-დეს საქმის განმხილველი სასამართლოს გადაწყვეტილების საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს მმართველობის სფეროში შემავალ საჯარო სამართლის იურიდიულ პირ-ში – აღსრულების ეროვნულ ბიუროში წარდგენის გზით.

გამართლებულ ო---- გ-----ს განემართოს, რომ უფლება აქვს, საქართველოს სისხ-ლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 92-ე მუხლით დადგენილი წესით მოითხოვოს ზიანის ანაზღაურება.

სსიპ 112-ის აუდიოჩანაწერი „CD“ დისკზე, რომელიც ერთვის სისხლის სამართლის საქმეს, შენახულ იქნეს საქმის შენახვის ვადით;

სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სა-მართლის საქმეთა პალატაში მისი დადგენიდან 01 (ერთი) თვის ვადაში ქუთაისის საა-პელაციო სასამართლოს მეშვეობით, საკასაციო წესით.

მოსამართლე:

marine imerliSvili